

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Petrem Pospíšilem v právní věci

žalobce: L. Č., IČO X
bytem X

proti

žalovanému: Krajský úřad Jihomoravského kraje
sídlem Žerotínovo náměstí 449/3, 601 82 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 6. 2021, č. j. JMK 93140/2021, sp. zn. S-JMK 138049/2020/OD/Kš

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Shora označeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Kyjov ze dne 17. 7. 2020, č. j. OOP90994/20/435, sp. zn. 12934/2019, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), kterého se měl dopustit tím, že dne X 2019 v X hod. na pozemní komunikaci v obci Ž., na silnici X ve směru jízdy na K., v úseku staničení 14,1-14,8 km (GPS

X), jako provozovatel motorového vozidla registrační značky X v rozporu s § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o silničním provozu. Blíže neustanovený řidič uvedeného vozidla se totiž v daném místě a čase dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4. zákona o silničním provozu, neboť překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy v obci, a to v místě, kde je nejvyšší dovolená rychlost 50 km/h, kdy v rozporu s § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu mu byla automatizovaným technickým prostředkem používaným při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích bez obsluhy typu Unicam VELOCITY3 CAM19000649 (tedy úsekovým měřicím zařízením) naměřena úseková rychlost 63 km/h, při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ± 3 km/h tudíž byla naměřena nejnižší skutečná rychlost jízdy 60 km/h. Za spáchaný přestupek byla žalobci uložena pokuta ve výši 1 500 Kč. Dále mu byla uložena povinnost nahradit náklady řízení v paušální výši 1 000 Kč.

II. Shrnutí žalobních argumentů

2. Ve včas podané žalobě žalobce v první řadě namítl, že *na měření rychlosti participoval („kořistil“) soukromoprávní subjekt*. Existuje tak pochybnost o tom, zda bylo měření provedeno legálně. Žalobce ve správním řízení tvrdil, že daný rychloměr je majetkem společnosti E. s. r. o., obecní policie jej měla pouze v pronájmu, a cena nájemného se odvíjí od počtu zjištěných přestupků, přičemž současně *„navrhl své tvrzení prokázat příslušnou nájemní smlouvou“*. Žalovaný se s touto námitkou nevypořádal dostatečným způsobem, neprovedl navržený důkaz a jeho neprovedení neodůvodnil. Jeho rozhodnutí je tak nepřezkoumatelné a nemá oporu ve zjištěném skutkovém stavu.
3. Dále žalobce poukázal na problematiku *zveřejnění informace o zřízení automatizovaného rychloměru*. Žalovaný nepřesvědčivě vypořádal odvolací námitku, že obecní policie nesplnila informační povinnost ve smyslu § 24b odst. 2 zákona č. 553/1991 Sb., obecní policii. Ta přitom veřejnost o zřízení automatizovaného rychloměru neinformovala. Z něj pořízený výstup tudíž nelze užít k dokazování. Žalovaný uvedl, že informace o stanovišti pro měření byla dostatečně a vhodně uveřejněna vyvěšením veřejnoprávní smlouvy mezi městem Kyjov a obcí Žarošice na úřední desce, přičemž do spisu založil doklad o datu vyvěšení a svěšení veřejnoprávní smlouvy z úřední desky. Takový závěr je nedostačující, neboť v řízení nebylo prokázáno, že by na úřední desce byla zveřejněna právě veřejnoprávní smlouva o zřízení automatizovaného rychloměru. Mezi městem Kyjov a obcí Žarošice je uzavřeno množství veřejnoprávních smluv. Skutečnost, že na úřední desce byla zveřejněna nějaká veřejnoprávní smlouva, neprokazuje, že byla zveřejněna informace o zřízení automatického prostředku k měření rychlosti. Rozhodnutí žalovaného je tak nepodložené a nepřezkoumatelné.
4. Žalobce též namítl, že *nebyla prokázána délka měřeného úseku*. V řízení nebyla prokázána minimální pojezdová vzdálenost v měřeném úseku, tedy vzdálenost mezi začátkem a koncem měřeného úseku. Žalobce ve správním řízení poukázal na to, že součástí ověření rychloměru není měření této vzdálenosti (ostatně k němu ani není autorizované metrologické středisko příslušné, a neprovádí jej). Údaj o délce měřeného úseku (722,7 m), coby klíčový údaj pro výpočet rychlosti jízdy, tak nebyl nijak prokázán. Není zřejmé, kdo jej do rychloměru zadal a na základě jakého podkladu. Tuto námitku žalovaný vypořádal nepřezkoumatelným způsobem, neboť pouze odkázal na platné ověření rychloměru. Tento závěr postrádá jakoukoli relevanci, neboť proměrování vzdálenosti mezi začátkem a koncem měřeného úseku není součástí ověření (jímž se pouze ověřuje, zda rychloměr funguje), ale

tzv. kalibračního listu. Ten však ve správním spisu chybí. Jelikož ověřovací list nijak neprokazuje, že by byl v době ověření zadán údaj o vzdálenosti mezi rychloměry právě 722,7 metrů, nemá skutkový stav, který vzal žalovaný za prokázaný, oporu ve spise.

5. Dále žalobce namítl, že v daném případě nebylo vydáno opatření obecné povahy, kterým by bylo rozhodnuto o umístění rychloměru coby dopravního zařízení. Není přípustné, aby si obec „jen tak“ dala k silnici rychloměr, aniž by o tom bylo zákonným způsobem rozhodnuto tak, aby se případně kdokoli mohl proti jeho umístění bránit. Žalovaný související odvolací námitku nijak nevypořádal, jeho vyjádření je nepřezkoumatelné.
6. Z výše uvedených důvodů žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i rozhodnutí městského úřadu, zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

7. Ve vyjádření k žalobě ze dne 6. 10. 2021 žalovaný uvedl, že ve veřejně dostupné nájemní smlouvě uzavřené mezi městem Kyjov a společností E. s. r. o. je výše nájemného stanovena pevnou částkou a není odvozena podle počtu zjištěných přestupků. Povinnost informovat veřejnost o provádění stacionárního měření rychlosti splnil správní orgán vyvěšením příslušné veřejnoprávní smlouvy na (fyzické i elektronické) úřední desce Městského úřadu v Kyjově v období od 4. 6. 2018 do 20. 6. 2018. Pokud jde o neprokázání délky měřícího úseku, ověřovací list rychloměru a oznámení s fotografiemi s údaji o délce úseku, délce průjezdného intervalu a zaznamenané rychlosti ke zjištění skutkového stavu postačují. Co se týče absence opatření veřejné povahy, podle judikatury správních soudů i dopravní značce, jakožto správnímu aktu, svědčí presumpce správnosti. Proto je zapotřebí na ni nahlížet jako na zákonnou, není-li prokázán opak, tedy až do okamžiku, kdy příslušný orgán vysloví její nezákonnost. Na základě uvedeného žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Replika žalobce

8. V podání ze dne 16. 3. 2023 žalobce reagoval jednak na vyjádření žalovaného k žalobě, jednak na nařízení jednání ve věci. Uvedl, že konání jednání je vzhledem k nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí zbytečné. Nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí totiž nelze zhojit jednáním u soudu. Není přípustné, aby soud vadu nepřezkoumatelnosti odstraňoval tím, že bude smlouvy relevantní k rychloměru posuzovat sám, tedy namísto správního orgánu, či jinak doplňovat absentující správní úvahy. Veškeré dokazování týkající se dané věci mohlo být provedeno již v řízení před žalovaným, tedy bez podání žaloby a zahájení soudního řízení správního. Z toho důvodu žalobce navrhl, aby mu soud i v případě neúspěchu ve věci přiznal náhradu nákladů řízení, neboť situaci, kdy musela být podána žaloba k tomu, aby byly obstarány potřebné důkazy, byla zaviněna toliko žalovaným.

V. Jednání konané dne 4. 4. 2023

9. Z jednání soudu se účastníci řádně omluvili. Soud zrekapituloval obsah správního a soudního spisu. V rámci dokazování četl listiny předložené žalobcem, které zároveň nejsou obsahem správního spisu: *Kalibrační list č.: VÚGTK/43900/2019 ze dne 7. 3. 2019 (č. l. 22), Stanovení užití zařízení pro provozní informace – měření úsekové rychlosti jízdy na silnici I/18, ulice Rožmitálská, Příbram, okres Příbram ze dne 29. 6. 2016 (č. l. 23)*. Dále k důkazu četl listiny vyžádané soudem od Městského úřadu Kyjov: *Vyjádření k výzvě soudu ze dne 7. 12.*

2022 (č. l. 40), *Potvrzení o vyvěšení listin na úřední desce* poř. č. 213 ze dne 20. 6. 2018 (č. l. 41, tato listina se shoduje s listinou opatřenou v odvolacím řízení žalovaným a založenou ve správním spisu), *Printscreen webových stránek města Kyjova* ze dne 1. 12. 2022 (č. l. 42), *Vyjádření k výzvě soudu* ze dne 20. 2. 2023 (č. l. 46), *Veřejnoprávní smlouva o výkonu některých úkolů městské policie ve smyslu zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů*, uzavřená dne 15. 5. 2018 mezi městem Kyjovem a obcí Žarošice (č. l. 47), *Rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje* ze dne 29. 5. 2018, č. j. JMK 77007/2018, sp. zn. S-JMK 70457/2018 OKP, o souhlasu s uzavřením veřejnoprávní smlouvy (č. l. 48). A k důkazu četl i listiny, které sám opatřil z veřejně přístupného registru smluv (<https://smlouvy.gov.cz>): *Výsledek vyhledávání* ze dne 4. 4. 2023 (č. l. 62), *Smlouva o pronájmu zařízení* uzavřená dne 24. 10. 2018 mezi společnostmi E. s. r. o. a městem Kyjov (č. l. 63-67).

VI. Posouzení věci

10. Soud přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i rozhodnutí městského úřadu včetně řízení předcházejících jejich vydání, a po provedeném dokazování shledal, že žaloba **není důvodná**.
11. Ve věci je nutno v první řadě uvést, že nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí pro *nedostatek důvodů* je dána především tehdy, opřel-li správní orgán rozhodovací důvody o skutečnosti v řízení nezjišťované, případně zjištěné v rozporu se zákonem, nebo pokud zcela opomenul vypořádat některou z námitek uplatněných účastníky. Nepřezkoumatelnost pro *nesrozumitelnost* je vymezena tak, že za nesrozumitelné je třeba obecně považovat rozhodnutí, které postrádá základní zákonné náležitosti, z jehož výroku nelze zjistit, jak bylo ve věci rozhodnuto, jehož výrok je vnitřně rozporný, případně rozhodnutí, v němž nelze rozeznat, co je výrok a co odůvodnění, kdo jsou účastníci řízení a kdo byl rozhodnutím zavázán, či jehož výrok je v rozporu s odůvodněním [srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) ze dne 23. 3. 2017, č. j. 2 Ads 340/2016-46, č. 3573/2017 Sb. NSS, a v něm citovanou judikaturu NSS, a rozsudek NSS ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Azs 47/2003-130, č. 244/2004 Sb. NSS; rozhodnutí správních soudů jsou dostupná na www.nssoud.cz). Nepřezkoumatelnost rozhodnutí je současně třeba vykládat v souladu s jejím skutečným smyslem jako nemožnost zjistit v rozhodnutí jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat (srov. např. rozsudek NSS ze dne 7. 5. 2019, č. j. 7 As 362/2018-23).
12. K uvedenému je třeba konstatovat, že napadené rozhodnutí žalovaného zjevně není nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost, v řadě případů se však vskutku jeví být na samé hranici přezkoumatelnosti, pokud jde o dostatek důvodů (konkrétně viz níže). V žádném z těchto případů však nejde o situaci, kdy by žalovaný vůbec nereagoval na odvolací námitku. Problematickou je spíše strohost, s níž žalovaný přistoupil k vypořádání některých odvolacích námitek.
13. Vedle toho je též nezbytné zdůraznit, že podle § 52 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“), soud rozhodne, které z navržených důkazů provede, *a může provést i důkazy jiné*. V rámci dokazování pak soud, dle § 77 odst. 2 s. ř. s., *může zopakovat nebo doplnit důkazy provedené správním orgánem*, neupraví-li zvláštní zákon rozsah a způsob

dokazování jinak. Jím provedené důkazy soud *hodnotí jednotlivě i v jejich souhrnu i s důkazy provedenými v řízení před správním orgánem a ve svém rozhodnutí vyjde ze skutkového a právního stavu takto zjištěného*. Z těchto ustanovení plyne, že při přezkumu rozhodnutí správních orgánů soud v rozsahu žalobních námitek zkoumá správnost a úplnost skutkových zjištění a v tomto rozsahu je může ověřit i opětovným provedením některých důkazů, případně provedením důkazů nových (srov. např. rozsudek NSS ze dne 9. 11. 2016, č. j. 1 As 300/2015-35). Úkolem soudu nicméně není nahrazovat při zjišťování skutkového stavu činnost správního orgánu (srov. např. rozsudek NSS ze dne 16. 5. 2017, č. j. 5 As 161/2016-21).

14. K uvedenému ještě nutno dodat, že vy nyní projednávané věci soud na základě provedených důkazů nenahrazoval správní uvážení žalovaného. Provedené dokazování sloužilo toliko k ověření závěrů vyjádřených žalovaným v napadeném rozhodnutí, resp. městským úřadem v jím vydaném rozhodnutí.

– *participace soukromoprávního subjektu na měření rychlosti*

15. Jak plyne ze správního spisu, žalobce v doplnění odvolání ze dne 19. 9. 2020 vyslovil na základě údajů uvedených v ověřovacím listu založeném ve spisu předpoklad, že obecní policie má rychloměr toliko v nájmu, pročez se cena nájemného odvíjí od počtu zjištěných přestupků, což je v rozporu se zákonem. Za tímto účelem navrhl, aby odvolací orgán provedl důkaz předmětnou nájemní smlouvou uzavřenou mezi obcí Kyjov a společností E. s. r. o.
16. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí k této námitce vyslovil na str. 4, kde pod bodem 1. uvedl: „*Nájemní smlouva s vlastníkem radaru je plně v souladu se zákonem. Spekulace, že vlastník nebo prodejce rychloměru kořistil na ukládaných pokutách, zmocněnec účastníka nepodložil.*“ Žalovaný se tedy daným odvolacím bodem zabýval, a to tak, že stručně posoudil obsah předmětné nájemní smlouvy a tvrzení žalobce vyhodnotil jako spekulativní a nepodložené. Je faktem, že tato smlouva se nenachází ve spisovém materiálu. Na druhou stranu je však třeba uvést, že se vzhledem ke své povaze nachází ve veřejně dostupném registru smluv. Soud tedy v tomto ohledu využil možnost důkazně ověřit závěr žalovaného uvedený v napadeném rozhodnutí a při jednání k důkazu četl *Smlouvu o pronájmu zařízení* uzavřenou dne 24. 10. 2018 mezi společností E. s. r. o. a městem Kyjov, kterou z daného registru opatřil. Z článku VIII. této smlouvy plyne, že cena měsíčního pronájmu je stanovena pevnou a neměnnou částkou. Předpoklad žalobce, že se cena nájemného odvíjí od počtu zjištěných přestupků, což bylo judikaturou shledáno jako nezákonné, se tedy ukázal jako pouhá nepodložená domněnka. Z tohoto důvodu je žalobní bod nedůvodný.

– *zveřejnění informace o zřízení automatizovaného rychloměru*

17. Nedůvodný je i žalobní bod poukazující na porušení povinnosti zveřejnit zřízení stálého automatického technického systému ve smyslu § 24b odst. 2 zákona o obecní policii.
18. Podle § 24b odst. 1 tohoto zákona je obecní policie *oprávněna, je-li to potřebné pro plnění jejích úkolů podle tohoto nebo jiného zákona, pořizovat zvukové, obrazové nebo jiné záznamy z míst veřejně přístupných, popřípadě též zvukové, obrazové nebo jiné záznamy o průběhu zákroku nebo úkonu*. Dle odstavce 2 téhož paragrafu *jsou-li k pořizování záznamů podle odstavce 1 zřízeny stálé automatické technické systémy, je obecní policie povinna informace o zřízení takových systémů vhodným způsobem uveřejnit*.

19. Z uvedeného je patrné, že právní úprava žádné konkrétní způsoby, jejichž prostřednictvím by mělo být měření automatizovanými technickými prostředky uveřejněno, nestanovuje. Formu uveřejnění tedy volí obec dle svého uvážení a (zpravidla) technických a finančních možností. Dle komentářové literatury přitom připadá v úvahu zveřejnění informací na úřední desce obce po dobu nejméně 15 dnů a zveřejnění na elektronické úřední desce, případně na webových stránkách obce či obecní policie; vhodné je též zveřejnění v místním periodiku vydávaném obcí. Mnohé obce podávají tuto informaci na pozemních komunikacích a dalších přístupových trasách do obce (viz ŠEBESTA, Patrik. § 24b [Pořizování obrazových a zvukových záznamů]. In: ŠEBESTA, Patrik. Zákon o obecní policii: Komentář [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2023-2-6]. ASPI_ID KO553_1991CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.].
20. V projednávané věci přitom není sporné, jestli je uveřejnění informace o umístění radaru vyvěšením veřejnoprávní smlouvy na úřední desce obce (vč. její elektronické verze) dostatečnou formou uveřejnění, nýbrž to, zdali veřejnoprávní smlouva informující o radarovém měření na úřední desce skutečně vyvěšena byla, resp. zdali byla na úřední desce Městského úřadu Kyjov v době od 4. 6. 2018 do 20. 6. 2018 vyvěšena právě veřejnoprávním smlouva o zřízení automatizovaného rychloměru; ze samotného dokladu o zveřejnění veřejnoprávní smlouvy založeného ve správním spisu totiž skutečně tato okolnost nebyla dostatečně zřejmá. K tomuto tvrzení žalobce směřovalo doplnění dokazování provedené soudem při jednání. Z listin předložených v tomto ohledu Městským úřadem Kyjov (viz část V. tohoto rozsudku) jednoznačně vyplynulo, že v době od 4. 6. 2018 do 20. 6. 2018 byla na úřední desce Městského úřadu Kyjov vyvěšena právě a jediné veřejnoprávní smlouva mezi městem Kyjov a obcí Žarošice o zřízení automatizovaného rychloměru; časové údaje uvedené na předložené veřejnoprávní smlouvě plně korespondují s údaji uvedenými v dokladu o zveřejnění veřejnoprávní smlouvy založeném ve správním spisu. V tomto ohledu tudíž považuje soud veškeré pochybnosti žalobce za nedůvodné.
- *absence prokázání délky měřeného úseku*
21. Námitku žalobce, že v posuzovaném případě nebyla prokázána délka měřeného úseku (tj. vzdálenost mezi začátkem a koncem měřeného úseku), soud shledal neopodstatněnou. Žalobce v žalobě brojil proti tomu, že součástí ověření rychloměru nebylo měření minimální pojezdové vzdálenosti 722,7 metrů; není proto zřejmé, kdo a na základě jakého podkladu uvedenou vzdálenost do rychloměru zadal. Nutno podotknout, že žalobce nezpochybňoval správnost provedení měření ani nerozporoval délku měřeného úseku jako takovou (tj. nepředslal, jakou délku měřeného úseku považuje za správnou a z jakého důvodu), nýbrž toliko poukazoval na to, že z obsahu správního spisu (konkrétně z ověřovacího listu rychloměru) není patrné, kdo délku měřeného úseku v rychloměru nastavil a na základě jakého podkladu.
22. Soud samozřejmě souhlasí se žalobcem v tom, že délka měřeného úseku představuje podklad pro správní trestání, neboť od zadané vzdálenosti mezi rychloměry je odvislý dopočítaný údaj o průměrné rychlosti vozidla. Zároveň však již není nezbytně nutné mít postaveno najisto, která konkrétní osoba a na základě jakých podkladů minimální pojezdovou vzdálenost do rychloměru zadala. Změnu výsledného údaje o průměrné rychlosti vozidla je způsobilá ovlivnit pouze změna délky měřeného úseku. Tu však žalobce výslovně ani nerozporoval, ani nezpochybnil, toliko vyslovil hypotézu o nedostatku kalibrace. V příloze k oznámení podezření ze spáchání přestupku (automatizované měření) ze dne 23. 9. 2019,

jakož i ve výroku rozhodnutí městského úřadu je přitom měřený úsek označen i GPS body, na jejichž základě lze jeho délku zpochybnit.

23. V této souvislosti soud odkazuje na ověřovací list č. 8012-OL-70144-19 vydaný ke dni 9. 4. 2019, z něhož plyne jak přesný typ rychloměru (Unicam VELOCITY3) spolu s výrobním číslem (CAM19000649), tak jeho umístění (obec Žarošice, obousměrně). Zaměření rychloměru pak proběhlo GPS etalonovým rychloměrem typu GPS-01, výrobce ČMI, v. č. 1, který byl v době provádění ověření umístěn v měřicím vozidle ČMI. Metoda zkoušky byla provedena dle metrologického předpisu ČMI č. 812-MP-C215 „*Metodický postup při ověřování úsekových rychloměrů*“. Z výroku o výsledku ověření jednoznačně plyne, že provedené zkoušky prokázaly, že předložený silniční rychloměr má požadované metrologické vlastnosti doložené příslušným certifikátem, pročez byl jako stanovené měřidlo ověřen a lze jej používat v souladu s právní úpravou metrologie pro měření rychlosti silničních vozidel při kontrole dodržování maximální povolené rychlosti. Současně ověřovací list obsahuje též jména osob, které ověření provedly a schválily.
24. S ohledem na obsah ověřovacího listu soudu, stejně jako dříve správním orgánům, nevznikla žádná důvodná pochybnost o tom, že by byl měřič rychlosti nesprávně nastaven, příp. jeho seřízení proběhlo v rozporu s platnou právní úpravou. Přitom dle ustálené judikatury NSS platí, že ke zpochybnění měření rychloměru musí existovat konkrétní skutkové okolnosti vyvolávající důvodnou pochybnost o bezvadnosti výsledku měření (viz např. rozsudek ze dne 19. 6. 2015, č. j. 2 As 202/2014-50). Z judikatury NSS též vyplývá, že byla-li změřená rychlost rychloměrem zaznamenána, je možno měření považovat za správné (viz rozsudek ze dne 10. 12. 2021, č. j. 10 As 282/2019-39).
25. Veškeré žalobcem vznesené pochybnosti má soud za hypotetické. Žalobce nebyl s to předeštit soudu takovou skutkovou verzi reality, která by jakkoliv relevantně zpochybnila správními orgány dostatečně zjištěný skutkový stav. Vzhledem ke skutkovým okolnostem případu lze mít důvodně za to, že se v případě této námitky nejedná o nic jiného než o snahu jednat tak, aby byl žalovaný zbytečně donucen k provádění důkazů k prokázání něčeho, o čem nejsou důvodné pochybnosti. Na tom ničeho nemění ani žalobcem předložený kalibrační list ze dne 6. 3. 2019, který se týkal jiného typu zařízení.
– *absence vydání opatření obecné povahy o umístění rychloměru*
26. Žalobce v doplnění odvolání ze dne 19. 9. 2020 též namítl, že o umístění rychloměru nebylo vydáno opatření obecné povahy, přestože se jedná o umístění stavby na pozemní komunikaci a zároveň o dopravní zařízení. K této námitce se žalovaný poněkud lakonicky vyjádřil na str. 5 napadeného rozhodnutí pod bodem 9. takto: „*Rychloměr je umístěn na schváleném úseku, dle podmínek místně příslušného stavebního úřadu.*“
27. Takové vyjádření žalovaného se nachází na samé hranici nepřezkoumatelnosti, avšak v kontextu individuálních skutkových okolností posuzované věci z něj lze implicitně dovodit, že k umístění rychloměru není opatření obecné povahy potřeba. S tímto závěrem se soud ztotožnil (viz níže). Žalovaný tedy nepochybil způsobem, který by vedl ke zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost, pokud k odvolací námitce žalobce výslovně neuvedl, že se v daném případě k umístění rychloměru vydání opatření obecné povahy nevyžaduje, a namísto toho předeštel jiné podmínky, za nichž byl rychloměr k silnici umístěn.
28. K samotné problematice vydání opatření obecné povahy o umístění rychloměru soud uvádí následující. Současná právní úprava místní a přechodné úpravy provozu na pozemních

komunikacích je obsažena v zákoně o silničním provozu. Podle jeho § 77 odst. 5 *místní a přechodnou úpravu provozu na pozemních komunikacích stanoví příslušný správní orgán opatřením obecné povahy, jde-li o světelné signály, příkazové a zákazové dopravní značky, dopravní značky upravující přednost a dodatkové tabulky k nim nebo jiné dopravní značky ukládající účastníkovi silničního provozu povinnosti odchylné od obecné úpravy provozu na pozemních komunikacích [...].* Z uvedeného je patrné, že stanovení místní a přechodné úpravy provozu na pozemních komunikacích se činí formou opatření obecné povahy pouze v případě značek zákazových, příkazových a značek upravujících přednost, jakož i v případě těch informativních značek, které se užívají k označení úseku pozemní komunikace s odlišným právním režimem oproti obecné úpravě provozu dané zákonem [srov. § 63 odst. 1 písm. e) zákona o silničním provozu], a dále v případě stanovení světelných signálů. Není tak pravdou, že se veškeré dopravní značení zřizuje formou opatření obecné povahy, jak se žalobce mylně domnívá.

29. K tomu lze odkázat též na závěry NSS, podle nichž se v případě dopravního značení jedná o opatření obecné povahy pouze v situaci, kdy z něj plynou pro účastníky provozu povinnosti odlišné oproti obecné úpravě provozu na pozemních komunikacích (srov. rozsudek ze dne 7. 1. 2009, č. j. 2 Ao 3/2008-100).
30. Platí-li výše uvedené pravidlo pro dopravní značky představující základní nástroj regulace provozu na pozemních komunikacích, tím spíše je zapotřebí jej uplatnit ve vztahu k dopravním zařízením plnícím při zajištění bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích pouze doplňkovou roli (srov. zejména § 66 odst. 1 zákona o silničním provozu). O opatření obecné povahy půjde u dopravního zařízení jako specializovaného dopravního značení pouze tehdy, budou-li z něj účastníkům provozu na pozemních komunikacích plynout odlišné (speciální) povinnosti oproti obecné úpravě provozu na pozemních komunikacích.
31. Žalobcem prezentovaná úvaha je přitom chybná. V případě úsekového měřiče rychlosti se totiž o dopravní zařízení nejedná. Stejně tak se již z logiky věci nejedná o dopravní značení. Podle § 10 vyhlášky č. 294/2015 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích (dále jen „prováděcí vyhláška“), jsou dopravními zařízeními *dopravní zařízení uvedená v příloze č. 10 této vyhlášky, odrazky, které se umísťují v barvě oranžové vpravo a v barvě bílé vlevo ve směru jízdy, odrazové zrcadlo, zábradlí, svodidla, vodící stěna, vodící práh, vodící obrubník, dopravně bezpečnostní zařízení, kterými jsou zejména tlumiče nárazu a zařízení pro dopravně bezpečnostní informace.* Poněvadž tedy není rychloměr dopravním zařízením ani dopravním značením, nelze trvat na tom, aby jeho zřízení předcházelo vydání opatření obecné povahy, jak nesprávně míní žalobce.
32. Co se potom žalobcem předloženého „vzorového“ *Stanovení užití zařízení pro provozní informace* vydaného Krajským úřadem Středočeského kraje dne 29. 6. 2016, dle názoru soudu se vůbec nejedná o opatření obecné povahy, nýbrž o tzv. jiný správní úkon podle části čtvrté správního řádu, jelikož se jím nikomu nestanoví žádná individuální povinnost. Charakteristické znaky opatření obecné povahy jako konkrétně-abstraktního správněprávního aktu tudíž přiložené stanovení užití zařízení pro provozní informace nespĺňuje. Pro úplnost pak lze dodat, že měřič rychlosti pod pojem „zařízení pro provozní informace“ ani nespĺdává (srov. k tomu přílohu č. 11 prováděcí vyhlášky).

VII. Závěr a náhrada nákladů řízení

33. Soud tedy shledal žalobcovy námitky neopodstatněnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž soud musí přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
34. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanovili tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly. Z uvedeného zároveň plyne, že s ohledem na obsah části VI. tohoto rozsudku se soud neztotožnil s názorem žalobce uvedeným v jeho podání ze dne 16. 3. 2023, že veškeré dokazování týkající se dané věci mohlo být provedeno již v řízení před žalovaným, tedy bez podání žaloby a zahájení soudního řízení správního, protože by měla být žalobci přiznána náhrada nákladů řízení i v případě neúspěchu ve věci.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 4. dubna 2023

Petr Pospíšil, v. r.
samosoudce